

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

A R R E S T

Nr. 188.041 van 18 november 2008

G./A. 184.081/VI-17.464

In zake: **MAILLEUX** Marc,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Pierre D'HEUR, Mr. Henry VAN HAEPEREN,
Mr. Angélique COMBEXELLE en
Mr. Laurent GEUENS, advocaten,
Waterloosesteenweg 19-21
5000 Namen,

tegen:

**het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de
Voedselketen**, afgekort als FAVV.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIe KAMER,

Gezien het op 20 juni 2007 ingediende verzoekschrift, waarbij Marc MAILLEUX de nietigverklaring vordert van "het besluit d.d. 26 april 2007 van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) op grond waarvan 282 identificatiedocumenten van de 282 dieren die aanwezig waren op het bedrijf van verzoeker in beslag zijn genomen";

Gelet op arrest nr. 171.145 van 14 mei 2007, waarbij onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van die handeling wordt bevolen;

Gelet op arrest nr. 175.777 van 15 oktober 2007, waarbij besloten wordt dat er geen grond is om de schorsing op te heffen en waarbij de beslissing over de kosten in beraad wordt gehouden;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer AMELYNCK, eerste auditeur bij de Raad van State, opgemaakt op grond van artikel 93 van de algemene procedureregeling;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2008, waarbij de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op 14 november 2008 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving van die beschikking aan de partijen;

Gehoord het verslag van de heer LEWALLE, staatsraad, wvd. voorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Angélique COMBEXELLE, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt en van Mr. Murielle VAN DER MERSCH, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer AMELYNCK, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. Verzoeker is eigenaar van een landbouwbedrijf waarvan de hoofdactiviteit erin bestaat runderen te fokken om ze te verhandelen.

Op 22 januari 2007 is een vrouwelijk rund geslacht in een slachthuis van Charleroi. Bij de ontleding van de urine van dat rund, die was uitgevoerd vóór dat rund geslacht werd, zouden sporen van prednisolon zijn gevonden.

Verzoeker voert aan dat hij toen helemaal niet op de hoogte is gebracht van die ontleding en de uitslag ervan.

Het geslachte rund is verhandeld.

2. Op 26 januari 2007 heeft het FAVV verzoeker op de hoogte gebracht van de ontledingen die op 22 januari 2007 hadden plaatsgevonden en van de uitslag ervan.

Overeenkomstig artikel 8 van de wet van 15 juli 1985 betreffende het gebruik bij dieren van stoffen met hormonale, anti-hormonale, beta-adrenergische of productie-stimulerende werking is een verdachte monsterneming uitgevoerd op 8 dieren, 3 voedingselementen en 51 voorwerpen; 23 mestrunderen die op het bedrijf aanwezig waren, zijn voorlopig in beslag genomen.

Verzoeker is gehoord door het FAVV en door de federale gerechtelijke politie.

3. Op 19 maart 2007 heeft het FAVV verzoeker in kennis gesteld van de uitslagen van de analyse van de 8 bemonsterde dieren. Die uitslagen waren conform.

De voorlopige inbeslagneming die bij administratieve maatregel was opgelegd, is dus opgeheven. Verzoeker heeft de 23 voorlopig in beslag genomen identificatiekaarten teruggekregen.

4. Op 4 april 2007 heeft het FAVV verzoeker in kennis gesteld van de uitslagen van de analyse van drie voedingselementen (conform) en 43 voorwerpen (conform).

Het FAVV heeft ook de niet-conforme uitslagen voor 8 voorwerpen (stukken 6 tot 14) meegedeeld, te weten:

3203/070044 naald:	prednisolon
3203/070048 naald nr. 20:	dexamethason
3203/070054 naald nr. 20:	dexamethason
3203/070058 naald 30-20:	methytestosteron, progesteron nortestosterondecanaat, diethylstilboestrol
3203/070062 naald:	dexamethason, dexamethason-isonicotinaat
3203/070064 naald nr. 20:	prednisolon, dexamethason
3203/070072 naald:	progesteron, dexamethason dexamethason-isonicotinaat, prednisolon
3203/070084 naald:	prednisolon

Op dezelfde dag is verzoeker door het FAVV gehoord.

Hij heeft geen gebruik gemaakt van zijn recht op een tegenonderzoek.

5. Op 12 april 2007 is een proces-verbaal van overtreding opgemaakt.

6. Op 26 april 2007 heeft verzoeker het FAVV schriftelijk meegedeeld dat hij verbaasd was over de uitslagen die hem ter kennis zijn gebracht.

Op dezelfde dag heeft het FAVV verzoeker meegedeeld dat het besloten heeft een H-statuuut aan zijn bedrijf toe te kennen voor een periode van 52 weken met ingang van 4 april 2007 en de 282 runderpaspoorten te merken, wat betekent dat verzoeker tijdens die periode de dieren alleen mag vervoeren om ze rechtstreeks naar een slachthuis te brengen dat zich op het nationale grondgebied bevindt, waarbij andere vormen van verhandelen verboden zijn en onmiddellijk bestraft worden met het slachten van de dieren in kwestie zonder vergoeding.

Dat besluit vormt de bestreden handeling;

Overwegende dat verzoeker het eerste middel van het verzoekschrift ontleent aan "juridische of feitelijke dwaling, onjuiste of ontoereikende motieven"; dat hij in een eerste onderdeel aanvoert dat de bepalingen van het koninklijk besluit van 8 september 1997 betreffende maatregelen inzake de verhandeling van landbouwdieren, ten aanzien van bepaalde stoffen of residu's daarvan met farmacologische werking niet in acht zijn genomen, inzonderheid uit het oogpunt van de voormelde wet van 15 juli 1985, dat het bestreden besluit genomen is op basis van artikel 4, § 1, van het voormelde koninklijk besluit van 8 september 1997 dat vereist dat de aanwezigheid van op zijn minst één niet-toegestane stof of van residu's als gevolg van een illegale behandeling wordt aangetoond of de aanwezigheid van residu's van toegestane stoffen in grotere hoeveelheden dan de maximumwaarden, dat die aanwezigheid wordt aangetoond op basis van de analyse van monsters en dat die monsters zijn genomen bij een controle op het bedrijf of in het slachthuis of bij een vleescontrole; dat hij aanvoert dat in het onderhavige geval niet aan al die voorwaarden is voldaan, dat geen enkele monsteranalyse, in de zin van de toepasselijke regelgeving, positief is gebleken, dat onder "monster" elke rechtstreekse monsterneming van de dieren van het bedrijf moet worden verstaan, dat, om zich daarvan te overtuigen, het voldoende is de

artikelen 6 en 8 van de wet van 15 juli 1985 aandachtig te lezen, dat een onderscheid wordt gemaakt tussen de analysekosten enerzijds en de monsternemingskosten anderzijds en dat bovendien wordt gepreciseerd dat die kosten in twee specifieke gevallen door de eigenaar of houder van de dieren moeten worden gedragen, namelijk hetzij wanneer een bemonsterd dier op het bedrijf behandeld is met schending van de wet van 15 juli 1985 of de uitvoeringsbesluiten daarvan, hetzij wanneer verboden stoffen aanwezig waren op het bedrijf, dat er dus geen sprake van een monsterneming kan zijn wanneer het gaat om een gewone analyse van een stof die op het bedrijf is gevonden, zoals hier het geval is, aangezien de omstreden stoffen geïsoleerd zijn in 8 naalden, dat die uitlegging bovendien wordt bevestigd bij het lezen van artikel 4 van het koninklijk besluit van 8 september 1997, voor zover in die bepaling staat dat, nadat de aanwezigheid van verboden stoffen is aangetoond, "de dienst over(gaat) tot een enquête in het beslag van herkomst (...) en tot de merking van alle landbouwdieren van dezelfde soort van het beslag of van de identificatiedocumenten van deze dieren"; dat die bepaling alleen zin heeft als het monster bestaat uit een monsterneming van een dier van het beslag; dat de maatregelen bepaald bij datzelfde koninklijk besluit van 8 september 1997 niet geldig zouden kunnen worden toegepast als zou worden geoordeeld - wat echter niet zo is - dat de naaldanalyse bestaat uit een monster in de zin van artikel 4: - "hoe kan het beslag van herkomst op basis van een naald worden onderzocht en hoe kunnen de dieren van dezelfde soort op basis van die naald worden gemerkt!" -, dat de verwerende partij de aanwezigheid van een verboden stof niet rechtsgeldig heeft kunnen aantonen en de dieren van verzoeker niet heeft kunnen onderzoeken en merken, aangezien geen enkele geldige monsteranalyse heeft plaatsgevonden en aangezien alle monsters die van de dieren waren genomen negatief zijn gebleken; dat verzoeker, die de schending van de voormelde wet van 15 juli 1985 aanvoert, in een tweede onderdeel stelt dat, zelfs als de uitslagen van de analyses geldig zouden moeten worden geacht - wat echter niet het geval is - zulks echter niet wegneemt dat ze niet rechtsgeldig tegen hem zouden kunnen worden opgeworpen, dat de uitslagen van de analyse van de naalden die niet-conform zijn gebleken meer dan 21 dagen na de voorlopige inbeslagneming van zijn beslag ter kennis zijn gebracht, namelijk op 4 april 2007, terwijl de voorlopige inbeslagneming had plaatsgevonden op 26 februari 2007, dat de enige uitslagen die binnen de termijn van 21 dagen ter kennis zijn gebracht, de uitslagen waren die betrekking hadden op de monsters van de dieren en op ontledingen van diervoeder die wel conform waren, dat in de memorie van toelichting van het ontwerp dat de voormelde wet van 15 juli 1985 zou worden, immers staat dat "indien de persoon op wiens bedrijf de monsters werden genomen niet over de uitslag van de ontleding wordt ingelicht uiterlijk tegen het verstrijken van de veertiende dag (lees: 21^{ste} dag in de aangenomen wet) na de monsternaming dan

is het voorlopig beslag van rechtswege opgeheven en kan de betrokkene vrij over het onderzochte dier beschikken". De laattijdige positieve uitslag is hem niet tegenstelbaar [...]"

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord aanvoert dat in een soortgelijk geval waarin op een bedrijf alleen de aanwezigheid van een hormonale stof was aangetoond die zich in een fles bevond terwijl de monsters die van de runderen waren genomen negatief waren, is geoordeeld dat de loutere aanwezigheid van niet-toegestane stoffen voldoende is om een H-merk toe te kennen (R.v.St., 29 november 2004, nr. 137.728), dat dit standpunt is overgenomen in een advies d.d. 1 juni 2005 van het college van de procureurs-generaal, dat de permanente controle (of de definitieve inbeslagneming) van de dieren van een beslag bedoeld in artikel 8, derde lid, van de voormelde wet van 15 juli 1985 een andere maatregel is dan het merken met de letter H waarin artikel 4 van het koninklijk besluit van 8 september 1997 voorziet; dat de permanente controle of de definitieve inbeslagneming noodzakelijkerwijze volgt op een voorlopige inbeslagneming waartoe is besloten door de ambtenaren bedoeld in artikel 6 van de wet van 15 juli 1985 wanneer ze over aanwijzingen betreffende de toediening van niet-toegestane stoffen beschikken, dat - afhankelijk van de uitslagen van die monsterneming - de voorlopige inbeslagneming ofwel wordt opgeheven ofwel in een definitieve inbeslagneming wordt omgezet en dat die definitieve inbeslagneming een positief bevonden monster van een dier vooronderstelt, dat met toepassing van artikel 8, derde lid, en artikel 9 van de wet van 15 juli 1985 andere monsters van de runderen zullen worden genomen, dat andere ontledingen op de positief bevonden runderen kunnen worden uitgevoerd op verzoek van de veehouder, terwijl overeenkomstig artikel 9bis van die wet, het verhandelen van de onder definitieve beslagneming geplaatste runderen kan worden verboden gedurende drie maanden en bepaalde positief bevonden runderen kunnen worden vernietigd, dat het toekennen van het H-statuuat een andere maatregel is, die geen voorafgaande voorlopige inbeslagneming vereist, zelfs als die vaak wordt toegepast, dat de gevolgen ervan worden gepreciseerd in het ministerieel besluit van 10 september 1997, dat geen bemonstering of vernietiging van dieren gepland is en dat het verhandelingsverbod niet geldt voor 3 maanden maar voor 52 weken, waarbij het slachten in een nationaal slachthuis toegestaan is; dat de verwerende partij voorts stelt dat de voorwaarden voor dat merken worden voorgeschreven bij artikel 4, § 1, van het koninklijk besluit van 8 september 1997 en dat alleen een monsterontleding die de aanwezigheid van niet-toegestane stoffen of van residu's als gevolg van een illegale behandeling aantoonst vereist wordt, dat het koninklijk besluit van 8 september 1997 volgens de aanhef ervan gebaseerd is op de wet van 28 maart 1975 betreffende de handel in

landbouw-, tuinbouw- en zeevisserijproducten, inzonderheid op artikel 3, § 1, gewijzigd bij de wet van 29 december 1990, op de wet van 15 juli 1985, verordening (EEG) nr. 2377/90 van de Raad van 26 juni 1990 houdende een communautaire procedure tot vaststelling van maximumwaarden voor residuen van geneesmiddelen voor diergeneeskundig gebruik in levensmiddelen van dierlijke oorsprong en richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 inzake controlemaatregelen ten aanzien van bepaalde stoffen en residuen daarvan in levende dieren en in producten daarvan, inzonderheid artikel 15, lid 3, en de artikelen 16, 17, 18 en 23, dat door het analyseren van die bepalingen een beter inzicht in het begrip "monster" kan worden verkregen, dat artikel 5 van richtlijn 96/23/EG de lidstaten ertoe verplicht bij de commissie een plan in te dienen waarin "met name (moet worden aangegeven) welke maatregelen gelden voor de opsporing van de aanwezigheid van stoffen in de dieren, alsmede in het drinkwater van die dieren en op alle plaatsen waar die dieren worden opgefokt of gehouden", dat in artikel 11 van die richtlijn staat dat "bij de [...] controles [...] met name gezocht (wordt) naar verboden stoffen of producten die voor mestdoeleinden aan dieren zouden kunnen worden toegediend, alsmede naar sporen van illegale behandeling", dat in de wet van 15 juli 1985 alleen in artikel 8, derde lid, in verband met de permanente controle, wordt gepreciseerd dat de bemonstering betrekking moet hebben op een positief bevonden dier, dat bij artikel 8, derde lid, van die wet geen machtiging aan de Koning wordt verleend, dat het koninklijk besluit van 8 september 1997 niet op basis van die bepaling is uitgevaardigd, dat artikel 7 van die wet bepaalt dat de Koning de voorwaarden van monsterneming kan vaststellen, dat het begrip "monster", vermeld in artikel 4, § 1, van het koninklijk besluit van 8 september 1997 op grond daarvan een zelfstandig begrip kan zijn, dat de inleidende definities van artikel 1 duidelijk zijn, dat een onderscheid moet worden gemaakt tussen de "niet-toegestane stoffen" die niet aan een dier mogen worden toegediend en de "residu's als gevolg van een illegale behandeling" die teruggevonden worden in dieren of dierlijke producten als gevolg van een illegale behandeling, dat de bewoordingen "aangetoond door de bevoegde diensten" zowel betrekking hebben op het aantonen van één of meer "niet-toegestane stoffen", wat hier het geval is, als op het aantonen van "residu's als gevolg van een illegale behandeling", wat hier niet het geval is, dat in artikel 6 van de wet van 15 juli 1985, dat de statutaire of contractuele ambtenaren van het FAVV die hiertoe zijn aangewezen ertoe machtigt om de overtredingen op te sporen, niet staat dat alleen monsters mogen worden genomen van dieren, dat in artikel 8 van de wet van 15 juli 1985, dat voorlopige inbeslagneming mogelijk maakt en dat meestal als grondslag dient voor het nemen van de monsters bedoeld in artikel 4, § 1, van het koninklijk besluit van 8 september 1997, niet staat welk soort monsters genomen moeten worden, terwijl uit het zesde lid van dat artikel kan worden opgemaakt dat niet alleen

monsters kunnen worden genomen van het dier, maar ook van materieel, aangezien in dat lid staat dat de kosten voor het nemen en onderzoeken van de monsters moeten worden betaald door de eigenaar of de houder van de dieren wanneer uit het onderzoek blijkt dat een dier positief bevonden is of een op het bedrijf aanwezige stof is ontdekt en dat het laboratorium van Gentbrugge erkend is in het kader van de wet van 15 juli 1985 voor het opsporen van hormonen in monsters die niet alleen van dieren, maar ook van materieel zijn genomen, dat aan het einde van artikel 8 uitdrukkelijk het geval van een bemonsterd dier en aanwezige stoffen wordt onderscheiden, dat "het begrip "beslag van dezelfde soort" dat in artikel 4 van het koninklijk besluit van 8 september 1997 voorkomt, [...] op een andere manier kan worden bepaald dan door een onderzoek van monsters van een dier zelf. Zo kan de soort ook worden afgeleid uit het onderzoek of uit specifieke eigenschappen van het bedrijf, zoals in het huidige geval waarin alleen runderen worden gefokt" en dat het begrip "enquête in het beslag" vermeld in artikel 4 [van dat koninklijk besluit] niet inhoudt dat alleen bemonstering van een dier toegestaan is;

Overwegende dat artikel 3, §§ 1 en 2, van de wet van 28 maart 1975 bepaaldelijk als volgt luidt:

" Art. 3. § 1. De Koning kan ten aanzien van de in deze wet bedoelde producten: 1/ alle maatregelen nemen voor de uitvoering van de gemeenschappelijke ordeningen der markten, tot stand gebracht op grond van de artikelen 42 en 43 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, alsmede voor de uitvoering van de communautaire regeling voor de instandhouding en het beheer van de visbestanden; [...]

§ 2. De Koning kan de wijze en de voorwaarden van monsterneming vaststellen, de ontledingsmethoden bepalen, het tarief van de ontledingen vaststellen evenals de voorwaarden bepalen voor de inrichting en de werking van de ontledingslaboratoria met het oog op hun erkenning door de Minister van Landbouw.

Het vorige lid is niet van toepassing op de controles die worden verricht met toepassing van de wet van 4 februari 2000 houdende oprichting van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen";

Overwegende dat artikel 5 van richtlijn 96/23 van de Raad van 29 april 1996 bepaalt:

" 5.1. De Lid-Staten leggen de Commissie [...] een plan voor [...]:
5.2. Het [...] plan moet:
a) [...]
b) met name aangeven welke maatregelen gelden voor de opsporing van [...] de aanwezigheid van stoffen in de dieren, alsmede in het drinkwater van die dieren en op alle plaatsen waar die dieren worden opgefokt of gehouden";

dat artikel 11 van die richtlijn bepaalt:

- " Bij de [...] controles wordt met name gezocht naar verboden stoffen of producten die voor mestdoeleinden aan dieren zouden kunnen worden toegediend, alsmede naar sporen van illegale behandeling";

Overwegende dat artikel 7 van de wet van 15 juli 1985 als volgt luidt:

- " Art. 7. § 1. De Koning kan de wijze, het tarief en de voorwaarden van monsterneming, de analysemethoden, het tarief van de analyses, de methode voor en de kosten van het afmaken van de dieren, met inbegrip van de controle- en transportkosten, bedoeld in artikel 9bis, § 1, en de voorwaarden inzake erkenning en werking van de analyselaboratoria vaststellen.

[...]"

dat artikel 8 van die wet van 15 juli 1985 als volgt luidt:

- " Art. 8. Wanneer de in artikel 6 bedoelde personen over aanwijzingen beschikken dat stoffen bedoeld in de artikelen 3 en 4 werden toegediend in overtreding met de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan, nemen zij bij administratieve maatregel alle dieren die vetgemest worden op het bedrijf, voorlopig in beslag met het oog op het nemen van monsters. Deze voorlopige inbeslagneming neemt van rechtswege een einde bij het verstrijken van de eenentwintigste dag na de dag van de monsterneming. Deze termijn wordt in voorkomend geval verlengd tot op het ogenblik dat de uitslag van het tegenonderzoek bekend is.
- Indien de uitslag van het onderzoek van alle genomen monsters of, in voorkomend geval, van het tegenonderzoek, negatief is, wordt de voorlopige inbeslagneming opgeheven.
- Wanneer op grond van het onderzoek of, in voorkomend geval, van het tegenonderzoek, vaststaat dat ten minste één dier werd behandeld in overtreding met de bepalingen van deze wet of van zijn uitvoeringsbesluiten, worden alle voorlopig in beslag genomen dieren onder permanente controle geplaatst door de in artikel 6 bedoelde personen op het bedrijf van de betrokkene en op diens kosten. Er moeten monsters worden genomen door de in artikel 6 bedoelde personen op de betrokken dieren, die niet bemonsterd werden, met het oog op de opsporing van de stoffen bedoeld in de artikelen 3 en 4 van deze wet en die toegediend werden in overtreding met de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan.
- Indien de uitslag van het onderzoek of, in voorkomend geval, van het tegenonderzoek van de monsters bedoeld in het vorig lid, negatief is, wordt de permanente controle opgeheven door de in artikel 6 bedoelde persoon die de maatregelen genomen heeft, voor zover de eigenaar bewijst dat alle kosten bedoeld in dit artikel betaald zijn.
- Indien de uitslag van het onderzoek of, in voorkomend geval, van het tegenonderzoek, positief is, wordt de voorlopige inbeslagneming of permanente controle omgezet in een definitieve inbeslagneming, door de in artikel 6 bedoelde persoon die deze maatregelen genomen heeft, overeenkomstig de bepalingen van artikel 9 voor de dieren behandeld in overtreding met de bepalingen van deze wet of van de uitvoeringsbesluiten ervan. [...]"

dat artikel 4, § 1, van het koninklijk besluit van 8 september 1997 bepaalt:

- " Art. 4. § 1. Wanneer de aanwezigheid van een niet-toegestane stof of stoffen of residu's als gevolg van een illegale behandeling wordt aangetoond door de bevoegde diensten door een analyse van monsters die bij een controle op de bedrijven of in het slachthuis of bij een controle van vlees genomen werden, gaat de Dienst over tot een enquête in het beslag van herkomst om de oorzaak van de aanwezigheid van de niet-toegestane stof of stoffen of residu's als gevolg van een illegale behandeling te bepalen en tot de merking van alle landbouwdieren van

dezelfde soort van het beslag of van de identificatiedocumenten van deze dieren.
[...]"

dat de artikelen 3 en 4 van het ministerieel besluit van 10 september 1997 houdende uitvoering van het koninklijk besluit betreffende maatregelen inzake de verhandeling van landbouwdieren, ten aanzien van bepaalde stoffen of residu's daarvan met farmacologische werking als volgt luiden:

" Art. 3. § 1. Het merken in toepassing van artikel 4, § 1, van het koninklijk besluit zal voor de runderen gevormd worden door een letter H op het vignet en op het begeleidingsluik van het identificatiedocument.

[...]

Art. 4. § 1. Indien in toepassing van artikel 4, § 1, van het koninklijk besluit een inbreuk wordt vastgesteld zal het merken worden aangehouden gedurende een periode van 52 weken die met 104 weken wordt verlengd indien in de loop ervan een nieuwe inbreuk wordt vastgesteld. Een hernieuwde periode van 104 weken wordt toegepast in geval in de loop van een verlengde periode of na verstrijken van een al dan niet verlengde of hernieuwde periode, een nieuwe inbreuk wordt vastgesteld binnen 52 weken na de laatst vastgestelde inbreuk.

[...]"

Overwegende dat het woord "monster" niet voorkomt in de voormelde verordening nr. 2377/90 van de Raad van 26 juni 1990; dat de verwerende partij tevergeefs naar die verordening wil verwijzen om de betekenis van dat woord te bepalen;

Overwegende dat de artikelen 5, 11, 13b en 22 van de voornoemde richtlijn 96/23/EG van de Raad van 29 april 1996 die de verwerende partij in haar memorie van antwoord vermeldt, evenmin nadere inlichtingen bevatten over het begrip "monster";

Overwegende dat de bewoordingen van artikel 3, §§ 1 en 2, van de wet van 28 maart 1975 niet als grondslag kunnen dienen voor artikel 4, § 1, van het koninklijk besluit van 8 september 1997; dat ze de Koning immers machtigen om "de wijze en de voorwaarden van monsterneming vast (te) stellen", maar geen nadere informatie over de eventuele gevolgen ervan bevatten; dat die bepaling luidens artikel 3, § 2, bovendien niet geldt voor de controles die met toepassing van de wet van 4 februari 2000 houdende oprichting van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen worden uitgeoefend;

Overwegende dat uit artikel 8 van de wet van 15 juli 1985 daarentegen blijkt dat de bevoegde personen, op basis van aanwijzingen over de toediening van stoffen bedoeld in de artikelen 3 en 4 met schending van de wet of de

uitvoeringsbesluiten ervan, bij wijze van administratieve maatregel alle vet te mesten dieren in het bedrijf voorlopig in beslag nemen om er monsters van te nemen; dat de voorlopige inbeslagneming wordt opgeheven als de uitslag van het onderzoek van alle genomen monsters of van het tegenonderzoek negatief is, dat, wanneer uit het onderzoek en in voorkomend geval uit het tegenonderzoek blijkt dat op zijn minst één dier met schending van de wet of de uitvoeringsbesluiten ervan is behandeld, daarentegen alle dieren die voorlopig in beslag waren genomen onder permanente controle worden geplaatst op het bedrijf van betrokkene en op diens kosten;

Overwegende dat het begrip "monster" in artikel 4, § 1, van het koninklijk besluit van 8 september 1997 weliswaar op één of meer niet-toegestane stoffen kan slaan, zonder dat uitdrukkelijk wordt vermeld dat die van het dier zelf afkomstig moeten zijn en zonder dat het, zoals in het onderhavige geval, in het bijzonder kan gaan om een residu dat afkomstig is van de naalden die op het bedrijf zijn gevonden, maar dat die bepaling niet los kan worden gezien van artikel 8 van de wet van 15 juli 1985 dat uitdrukkelijk in de aanhef van het koninklijk besluit van 8 september 1997 wordt genoemd; dat volgens artikel 8, derde lid, de voorwaarde die noodzakelijk is opdat, in het bijzonder, wordt bevolen dat alle dieren die reeds voorlopig in beslag waren genomen, onder permanente controle worden geplaatst, is dat uit het onderzoek of het tegenonderzoek is gebleken dat "minstens één dier behandeld is in overtreding"; dat de verwerende partij - ondanks de argumenten die ze in haar memorie van antwoord uiteenzet en in het bijzonder ondanks het onderscheid dat ze wil maken tussen enerzijds de voorwaarden voor permanente controle en anderzijds de voorwaarden voor het toekennen van het H-statuuut op basis van artikel 4 van het koninklijk besluit van 8 september 1997 en het ministerieel besluit van 10 september 1997 tot uitvoering ervan - niet aantoonde dat de wetgever zelf een afzonderlijke definitie zou hebben gegeven van de monsterneming die enerzijds een permanente controle en anderzijds het merken met de letter H door de diensten van de verwerende partij zou wettigen of dat hij de Koning ertoe gemachtigd zou hebben dat te definiëren; dat in het onderhavige geval de uitslag van slechts acht "monsters van materieel" niet-conform was; dat de verwerende partij het bedrijf van verzoeker bijgevolg niet met de letter H mocht merken; dat het eerste middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit d.d. 26 april 2007 van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen, afgekort als FAVV, om "een H-statuuut toe te kennen voor een periode van 52 weken die ingaat op 4 april 2007, en een merk aan te brengen op de 282 paspoorten van de runderen die gehouden worden te Château d'Arville 28, te 5340 Faulx-Les-Tombes".

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de zesde kamer, op achttien november tweeduizend acht door:

de Hr.	LEWALLE,	staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr.	SCHMITZ,	griffier.

De Griffier

De wnd. Voorzitter

V. SCHMITZ

P. LEWALLE

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.